

Indholdsfortegnelse

1 Det gode skiw Martha.....	2
2. Vi fører os frem.....	4
3 Martha shanty.....	5
4. Den sømand han må lide.....	6
5. Den er fin med kompasset.....	7
6. En sømand elsker Havets Blå.....	8
7 En sømand har sin enegang.....	9
8. Fra Engeland til Skotland.....	10
9. Fra Halifax til Spanien.....	11
10. Vem kan segla foruten vind.....	12
11 Imellem Esbjerg og Fanø.....	13
12. Alle sømænd er glade for piger.....	14
13 Loch Lomond.....	15
14 Så længe skuden kan gå.....	16
14 to pilsnere i snor - Lystsejlad.....	18
15 Sorten Rudolf.....	19
15 Solskin ombord.....	20
16 What shall we do with the drunken sailor.....	21
17 Når vinden er os føjelig.....	22
18 Wellerman.....	24
19 Blow the Man down.....	25

1 Det gode skiw Martha

Jens Memphis ("De gyldne Løver")

trad.

$\text{♩} = 100$

En flå-de på tre ski-be stod ud fra Skag-ens Red, mens kon-er, børn og
 kær'ster sa' far-vel fra hav-ets bred. Vi skul-le til I - tal-ien med en last af tør-ret
 fisk, og det gik hur-tigt søn-der ov-er, for vind-en den var frisk. HEJ! Med
 vind-en ind frs ag-ten og al - le klud-e sat, er der in - tet skib, som sej-ler i
 he - le Kat - te - gat, der kan må - le sig med Mar - tha, hun klar - er hver og
 en, og hun stik-ker ik-ke op for no'en fra MØN TIL SKAG-ENS GREN.

En flåde på tre skibe stod ud fra Skagens red,
 mens koner, børn og kær'ster sa' farvel fra havets bred.
 Vi skulle til Italien med en last af tørred' fisk,
 og det gik hurtigt sønden over, for vinden den var frisk.

Ref.: Hej! Med vinden ind fra agten, og alle klude sat,
 er der intet skib som sejler i hele Kattegat,
 der ka' måle sig med Martha - hun klarer hver og en,
 og hun stikker ikke op for no'n fra Møn til Skagens gren.

Det skete på en tirsdag, tre da' fra Skagens red,

at stormen tog en redningsbåd, og to mand røg dermed,
den hamrede mod hækken og peb i mast og rik
og smed rundt med vores gamle skiv i flere døgn i træk.

Ref.: Hej! med vinden ind...osv.

Se, Maren knækked' masten og mistede sit ror,
og mange brave søfolk blev skyllet overbord,
det gik dog bedre med Vita, som var størst,
men da vi nåed' Genoa, var Marta atter først.

Ref.: Hej! Med vinden ind....osv.

Men nu er turen ovre, nu glædes alle mand,
for klyverbommen peger hjemad mod det gamle land,
og når vi sidder bænket ved kroens lange bord,
vil vi drik' en skål for skipper, som styred' os mod nord.

Ref.: Hej! Med vinden ind fra agten, og alle klude sat,
er der intet skib som sejler i hele Kattegat,
Der ka' måle sig med Martha - hun klarer hver og en,
og hun stikker ikke op for no'n fra Møn til Skagens gren.

2. Vi fører os frem

$\text{♩} = \text{♩}$

Vor land-lov er ov - re, vi let - ter med sol - en. vind - en er gun - stig og
 him - len er blå. Vi vin - ker far - vel til pi'r - ne på
 mol - en og så lyd - er ord' - ren: "Hiv op og lad gå!" Og vi
 før - er os frem, for vi ka' jo det hel e. Vi syng - er en shan - ty med
 fynd og med klem. Der 'r ing - en som os, vi har taw på de
 del - e, når kurs - en er nord - en og tur - en går hjem.

2. Det skummer fra bov'n, riggen smælder mod masten,
 det gode skiw "Martha", hun stævner mod nord,
 Med spilledåser fra Genua i lasten,
 - halvtredstusind' stykker, det har hun ombord.

Vi fører. . .

3. Og turen gik flot fra vi lagde fra kajen
 og li' til vi rundede Kap Finisterr',
 men så røg vi ind i en storm i Biscajen,
 og den fulgte med til omkring Harboør'

Vi fører os. . .

4. Forskydning i lasten, det er ikke sagen,
 vi ville sgu' hellere mas' mæ' en læk,
 for dåserne spilled' hele vejen til Skagen:
 "Ach, du lieber Augustin, alles ist veg!"

Vi fører os frem,

5. Vore sejl de blev slidt som en havnetøs' lagen,
 af riggen var der kun en tøjsnor igen,
 men havd gør det når man har kending af Skagen?
 det lykkedes, "Martha" har gjort det igen!

Vi fører os frem, for. . .

6. Nu sidder vi bænket og sat hele koret,
 barberet og gejlet fra top og til tå,
 og flokke af flasker fordeles på bordet,
 og så lyder ord'ren: "hiv op og lad gå!"

Vi fører os frem, for vi ka' jo det hele. . .

3 Martha shanty

Mundtlig trad. i Martha
"mæ swung"

(efter trad. ankershanty: "A - rowing")

♩ = 100

En bleg student fra Aarhus af, Martha vor sku-ude! En bleg student fra Aarhus af, Hun
 kan - hun gi'r sig ej! En bleg student fra Aarhus af, han købte sig en skude - ja. Hun
 har hva vi vil ha - ja - hun gi'r sig ej! Hun er for os al - le den
 største og den smukkeste. Hun har hva vi vil ha - ja - hun gi'r sig ej!

2. Hun sluger som et kæmpehul
kalfatring, eg i tons og guld.

3. Marthanere, en blandet flok,
de drømte, sejled', knokled', drak -

4. Men lykken brast en stormfuld nat.
Af sorg og gru blev vi sat mat.

5. Vort skibs forening - den er stærk
Martha - vor skude!

Vort skibs forening - den er stærk
Vi kan - vi gi'r os ej!

Vort skibs forening - den er stærk
50 år nu - med vokseværk!

Vi har hva vi vil ha - ja
- vi gi'r os ej!

Vi er allesammen
de største og de smukkeste.

Vi har hva vi vil ha - ja
- vi gi'r os ej!

**VI ER ALLESAMMEN
DE STØRSTE OG DE SMUKKESTE.
VI HAR HVA VI VI HA - JA
- VI GI'R OS EJ!!**

4. Den sømand han må lide

Den sømand han må li - de, langt me-re ondt end
 godt, godt, godt, den sø - mand han må li - de langt me - re ondt end
 godt. Be - skøj - ter - ne han tæ - rer, de gli-der ned så småt, hej
 kom - fal - de - ra, hur - ra, de gli - der ned så småt.

Den sømand, han må lide
 langt mere ondt end godt, godt, godt,
 den sømand, han må lide
 langt mere ondt end godt.
 Beskøjterne han tærer,
 de glider ned så småt,
 - hej, komfaldera, hurra! -
 de glider ned så småt.

Men kommer han til syden,
 han drikker vin med mer, mer, mer,
 men kommer han til syden,
 han drikker vin med mer,
 og spiser af de frugter,
 som bonden aldrig ser,
 - hej, komfaldera, hurra! -
 som bonden aldrig ser.

Men hører han derude,
 hans moder lider ondt, ondt ondt,
 men hører han derude,
 hans moder lider ondt,
 da letter han sit anker
 og drejer skuden rundt,
 - hej, komfaldera, hurra! -
 og drejer skuden rundt.

Og med det samme letter
 han på sin blanke hat, hat, hat,
 og med det samme letter
 han på sin blanke hat,
 og siger hver skøn jomfru
 så mangel en god nat,
 - hej, komfaldera, hurra! -
 så mangel en god nat.

5. Den er fin med kompasset

Musik: Niels Clemmensen
Tekst: Hans Hartvig Seedorf

Den er fin med kom -pas -set. Slå rom -men i glas -set og stik mig lidt kandis all
right på en spoon. Skønt få er vi nok til at ta' os en grog til, og Ros-vald og
"Ro -sa" er bound for Ran-noon. Tra-la -la -la -la - la, Tra-la - la-la -la-
la, Tra-la - la - la-la - la - la - la-la -la - la - la. Skønt få er vi
nok til at ta' os en grog til, og Ros-wald og "Ro - sa" er bound for Rangoon.

Den er fin med kompasset!
Slå rommen i glasset
og stik mig lidt kandis all right på en spoon!
Skønt få er vi nok til
at ta' os en grog til.
Og Rosvald og "Rosa" er bound for Rangoon.
Tra-la-la-la-la-la!.....

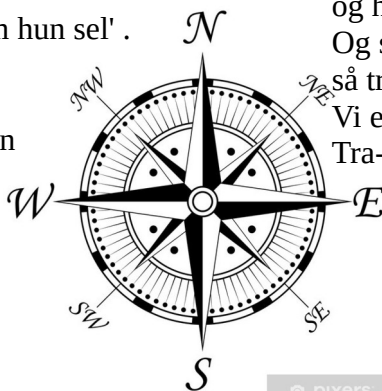
Vi letter med solen!
Fra linje til Polen
er sømandens pige parat og fidel..
Men jeg kendte en pige
i Tjingatjuks rige,
hvis elskov - Guds dros! - var som krudt og kanel.
Tra-la-la-la-la-la!.....

Hun var slank som en lilje,
men sort som vanilje.
Og pigens familie var sort som hun sel' .
Men alt har en ende,
og slanger har tvende:
Hun snød mig til s*** med den
torsk til O'Neill.
Tra-la-la-la-la-la!.....

Dog, rører det den, som
har fundet en nænsom
og blåøjet pige nordvest for Skælskør?
Slå rommen i glasset!
for hun er kompasset,
der leder os hjem over skumslagene søer.
Tra-la-la-la-la-la!...

Gik hyren i hajer
ved Singapores kajer,
da møder vi hendes bebrejdende blik.
Da angrer vi såre,
og knuser en tåre,
ved trækspillet's dulmende mørkningsmusik.
Tra-la-la-la-la-la!

Men hen under morgen
fortryder vi sorgen
og håber på ny på en landgangstyfon.
Og ser I os lette,
så trøst jer ved dette:
Vi elsker Skælskør, - men er bound for Rangoon.
Tra-la-la-la-la-la!!

6. En sømand elsker Havets Blå

En sjø - man æl - skar ha - vets våg, ja, vå - gor - nas
brus, når stor - men ska - kar mast och tåg, hör stor -
ma - nas sus. Far - vål, far - vål, för - tju -
san - de mö, vi kom - ma vål snart i - gen.

En Sømand elsker havets blå
og bølgenes Brus
Han svinger sig i mast og rå
trods stormenes sus

Ref: Farvel, farvel
min elskede ven,
Vi mødes vel snart igen.
Farvel, farvel
min elskede ven
Vi mødes vel snart igen.

Hans pige hvisker ømt Hans navn
til bølgenes Brus:
Kom snart tilbage i min favn
til hjem og til hus.
Ref.: Farvel, farvel osv..

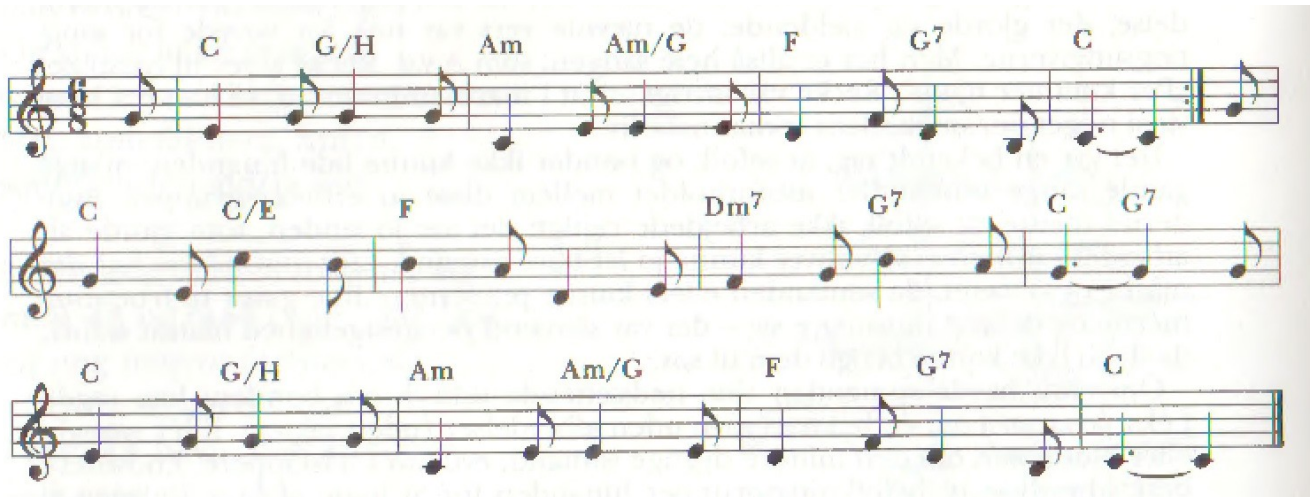
Så kysser han sin piges Mund
til bølgenes Brus:

Åh, bed for mig i farens stund
Jeg stormenes sus.
Ref.: Farvel, farvel osv. ..

Hver dag hun går til stranden hen
til bølgenes Brus
og Drømmer om sin hjerteven
Jeg stormenes sus.
Ref.: Farvel, farvel osv. ..

Når vinden tuder vildt og vredt
til bølgenes Brus
Han synger, for Hans skib går ned
Jeg stormenes sus:
Ref.: Farvel, farvel
min elskede ven..(gentages 2x)7. En
sømand har sin enegang

7 En sømand har sin enegang

Johs. V. Jensen / Gammel sømandsvise

En sømand har sin enegang
som fange på en Ø.

Lyt til en simpel ene sang
mellem vind og sø !

Det bruser fra den våde vej,
i natten og stjerne skær,
Min tanke går til dig, til dig
du er mig evig nær!

Hvor brænder aftenstjernen hed!
Vi går mod syd og sol.
Og hjemmets stjernetegn går ned
med nordens sunkne pol.
Men frydefuld, med meget mod,
og gerne går jeg ej.
Thi min forhåbning efterlod
jeg samt min ro hos dig!

Mig vinker manganen yppig kyst
og manganen munter havn.
Et anker griber i mit bryst,
det venneløse savn.
Thi hvad er himlen altid blå,
javist, balsamisk vejr,
og Paradis med palmer på,
når ikke du er nær!

Så sejler man i solens glød
og lummer tropevind,
men kuldens rose blomstrer sød,
min pige, på din kind.
Og kokospalmen slipper frugt,
som slår en mand ihjel,
fordøm den hele hule flugt,
min svale ven, lev vel!

Ve alle haves vandringsmand!
Urolig er hans færd,
som tåge, vind og skum på vand
og strøm og skjulte skær.
Men bærer det mod havets bund,
så manganen sømands kår,
når søen gurgler i min mund,
til dig min tanke går!

Men når den gule løvetand
ved Sjællands grøfter gror,
og fra det lave grønne land
man hører frøers kor;
når pinseløvet bryder frem
på danske svale træer,
og alle fugle vender hjem
du er mig atter nær!

8. Fra England til Skotland

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of three staves of music. The first staff starts with a treble clef and a common time signature, then changes to 2/4. The second and third staves continue the melody. Chords are indicated above the notes: F, C7, F, F7, Bb, Gm, F, C7, F, Bb, F.

Melodi fra Småland (Slutningen af 1800-tallet) - Tekst: Ukendt

Fra England til Skotland, der sejlede en brig,
 med læk i begge ender og med rådden mast og rig.
 Og helledusse da, vi kommer langvejs fra,
 hurra for skippers kone, når vi ser Amerika.

Vi havde ingen anker og heller ingen rat,
 vi sejled efter bølgerne og skippers gamle hat.
 Og helledusse da ...

Lanterne i stavnen vi aldrig hængte ud,
 vi klared os med lygten på kaptajns røde tud.
 Og helledusse da...

Hver morgen og hver aften så fik vi mælkegrød,
 men det var den slags mælk, som udi Nordsøen der flød.
 Og helledusse da ...

Kahytten, som vi boede i, det var et brændeskur,
 kompasset det var skiven af et gammelt kukkeur.
 Og helledusse da ... Vor skipper prygled' konen både gul og blå hver dag,
 så blev hun hejst i mastens top - det var det svenske flag.
 Og helledusse da ...

9. Fra Halifax til Spanien

Ukendt komponist.

Fra Ha - li - fax til Span - ien med brig - gen Ste - we - dor,
vi sej - le - de med sal - tet torsk og ot - te mand om bord.
Vi var til - sam - men al - le vi et lys - tigt bro - der - kor.
På fyr - re gra - der vest - lig læng - de fem - og - fyr - re nord.
Vi var til - sam - men al - le vi et lys - tigt bro - der - kor,
på fyr - re gra - der vest - lig læng - de fem - og - fyr - re nord.

Melodi: Ukendt - Gammel sømandsvise - Tekst: Ukendt
 Sunget af Fisker Thomas på pladen 'Tro, håb og kærlighed'

Fra Halifax til Spanien med briggen Stewedor,
 vi sejlede med saltet torsk og otte mand om bord.
 /:Vi var tilsammen alle vi et lystigt broderkor.
 På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord:/

Så fik vi en orkan fra vest, en ren cyklon, jeg tror,
 og stormen rev vor skøre gamle skipper over bord.
 /:Vi hev ham op, vi vred hans skæg, endskønt han banded' og svor.
 På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord:/

Og stormen slog vort skib en læk, rev riggen over bord,
da drak vi skudens sidste skål, og sagde disse ord:

/:Farvel, lev vel, vi sætter os i jollen ned og ror.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord:/'

Med skuden fuld af saltet torsk sank gamle Stewedor.

Orkanen blæste en koral og sletted' ud hvert spor.

/:Vi mindes skal den sidste grog, den rev som lud og klor.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord:/'

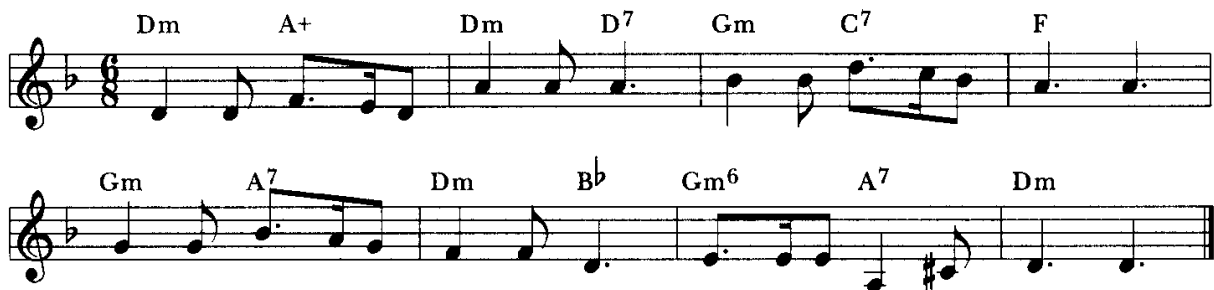
Se gutter, når jeg dør engang, .så kast mig over bord,
imens I står ved rælingen, I snøfter lidt og glor.

/:Så vinker jeg adjø og går på Stewedor om bord.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord:/'

10. Vem kan segla foruten vind

Svensk folkevise - Åland

1 Vem kan segla förutan vind?

Vem kan ro utan åror?

Vem kan skiljas från vännen

sin utan att fälla tårar?

2 Jag kan segla förutan vind.

Jag kan ro utan åror.

Men ej skiljas från vännen min

utan att fälla tårar.

11 Imellem Esbjerg og Fanø

Tekst: ?

Melodi: Irsk folkemelodi

Der var en skip-per og han hed Las, ja og han hed
 Las, ja og han hed Las. Han sejled' rundt i en smadderkas' ja i-mellem
 Es-bjerg og Fa - nø. Og stor-men su - sed' og gjor' hal -
 løj og bøl-gen stod som en kæm-pe - høj og det var
 san-de-lig in-gen spøg i - mel-lem Es-bjerg og Fa - nø.

Der var en skipper og han hed Las, ja
 og han hed Las, ja og han hed Las.
 Han sejled' rundt i en smadderkas' ja
 imellem Esbjerg og Fanø.

*Og stormen sused' og gjor' halløj,
 og bølgen stod som en kæmpehøj,
 og det var sandelig ingen spøg
 imellem Esbjerg og Fanø.*

En dag da Las havde stødt fra land, ja
 havde stødt fra land, ja havde stødt fra
 land,

han havde glemt at få proviant, ja
 imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused' ...

Og Las han leved' af baskuld kuns, ja
 af baskuld kuns, ja af baskuld kuns.
 Han skylded' ned med en kaffepunch, ja
 imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused'..

.Og Las han sejled' i dage tre, ja
 i dage tre, ja i dage tre.

Men han fik aldrig mer' land at se, ja
 imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused'

Og hver en skipper, der går til bunds, ja
 der går til bunds, ja der går til bunds,
 ham hilser Las med en kaffepunch, ja
 imellem Esbjerg og Fanø.

*Og stormen sused' og gjor' halløj, og
 bølgen stod som en kæmpehøj,
 og det var sandelig ingen spøg
 imellem Esbjerg og Fanø.*

12. Alle sømænd er glade for piger

Al-le sø-mænd er gla-de for pi-ger. Men min skat, du kan sto-le på mig. Det er
 fuld-stændig sandt, når jeg si-ger, at mit hjer-te kun ban-ker for dig. Og lidt for Su-
 san-ne, Bir-git-te og Han-ne, og To-ve og An-ne og Liz-zie og
 Kiss. For-u-den Ag-ne-te, E-li-sa og Gre-the,
 og An-ne-me-re-te, og Mol-ly og Lis.

Sven Gyldmark|Erik Leth

Alle Sømænd er glade for Piger
 men min Skat du kan stole paa mig.
 Det er fuldstændigt sandt naar jeg siger
 at mit Hjerte kun banker for dig.
 Og lidt for Susanne, Birgitte og Hanne
 og Tove og Anne og Lizzy og Kiz
 Foruden Agnete, Elisa og Grethe
 og Anne-Merethe, og Molly og Liz

Alle Sømænd tar` ud i det fjerne.
 Du skal vide at Natten naar jeg
 staar ved Roret og ser paa en Stjerne
 er jeg altid i Tanken hos dig
 Og lidt hos Susanne, Birgitte og Hanne
 og Tove og Anne og Lizzy og Kiz
 Foruden Agnete, Elisa og Grethe
 og Anne-Merethe, og Molly og Liz

Alle Sømænd er flot tatoveret
 du skal se naar jeg kommer i Havn.
 Paa min Arm er jeg smukt dekoreret
 med et Hjerte og der staar dit Navn.
 Ved siden af Susannes, Birgittes og
 Hannes
 og Toves og Annes og Lizzys og Kiz`
 Foruden Agnetes, Elisas og Grethes
 og Anne-Merethes, og Mollys og Liz`
 og Anne-Merethes, og Mollys og Liz`

13 Loch Lomond

Skotsk melodi / Tekst: Lady John Scott

By yon bon - nie banks and by yon bon - nie braes, where the
 sun shines bright on Loch Lo - mond, where me and my true love were
 ev - er wont to gae, on the bon - nie, bon - nie banks of Loch Lo -
 mond. Oh, ye'll take the high road, and I'll take the low road, and I'll be in
 Scot - land a - fore ye, but me and my true love we'll
 nev - er meet a - gain, on the bon - nie, bon - nie banks of Loch Lo - mond.

By yon bonnie banks and by yon bonnie braes
 Where the sun shines bright on Loch Lomond
 Where me and my true love will never meet again
 On the bonnie, bonnie banks of Loch Lomond

O you take the high road, and I'll take the low road
 And I'll be in Scotland afore ye
 But me and my true love will never meet again
 On the bonnie, bonnie banks of Loch Lomond

'Twas there that we parted, in yon shady glen
 On the steep, steep side of Ben Lomond
 Where in soft purple hue, the hieland hills we view
 And the moon coming out in the gloaming

The wee bird sing and the wildflowers spring
 And in sunshine the waters are sleeping
 But the broken heart it kens, nae second spring again
 Though the woeful may cease from their grieving

14 Så længe skuden kan gå

Evert Taube, 1963

The musical score consists of 14 staves of music in 3/4 time. The key signature changes from C major to B-flat major (one flat) between the 5th and 6th staves. The chords used are: E7, Am, F, C, G, Dm, C, G7, C, E7, Am, F, C, G, Dm, C, G7, C, E7, Am, F, E7, E7, Am, C, F, C, G, Dm, C, G7, C, C7, F, F#°7, Gm, C, Gm7, C, C#°7, F, C7, F, D7, Gm7, C, Gm7, F, C7, 1. F, E7, 2. F, A7, Dm, Bb, F, C, Gm7, F, C, F, A7, Dm, Bb, F, C, Gm7, F, C7, F.

Evert Taube i Otto Leisner

Så længe skuden kan gå,
så længe hjertet kan slå,
så længe solen den glitrer
på bølgerne blå,
er der så mer' du vil nå?
Nej, prøv engang at forstå,
at der er mange,
som aldrig et lysglimt kan få.
Og hvem har sagt,
du må ta' det for givet,
at der for dig kun er lykke i livet?
Hver gang en dag den er endt,
og du ser stjernerne tændt,
så tak for alle de dejlige ting, der er
hændt.
Ja, hvem har sagt,
netop du ska' ku' høre og se,
høre bølgernes brus og kunne synge
Og hvem har sagt,
netop du sku' ku' juble og le,
og som fuglen på bølgerne gyngede.

Og syn's du vagten er lang,
så lyt til natvindens sang,
og husk at snart klemter
klokken for dig:
ding-ding-dang.
Så længe skuden kan gå,
så længe hjertet kan slå,
så længe solen den glitrer
på bølgerne blå,
så har du slet ingen grund til at klage,
husk denne dag vender aldrig tilbage.
Fang hele stemningen ind,
og lad den fylde dit sind,
imens vi danser og drømmer
med kind imod kind.
Det er et tindrende held,
at vi lever, min ven,
og kan danse til skønne melodier.
Lad pengene si' e farvel, vi har livet igen,
og det byder på andre værdier.

Du har syn, du har sans,
klar din hverdag med glans,
ta' et kys eller to i en dårende dans.
Så længe skuden kan gå,
så længe hjertet kan slå,
så længe solen den glitrer
på bølgerne blå.

14 to pilsnere i snor - Lystsejlads

Solen står op i brunt
 anløbet sølv.
 Skipperen rejser sig halvt
 og råber på øl.
 Hostende tørner jeg ud,
 vågen til dåd:
 To pilsnere i en snor
 efter en båd.

Fokken og storsejlet står
 fine og fyldt.
 Tænk hvor en bajer er skøn
 grøn og forgyldt!
 Første ration får sin dåb,
 kølig og våd:
 To pilsnere i en snor
 efter en båd.

Bovskummet står om hver hals
 vinger af vand!
 Andrikken springer i brunst
 efter sin and,
 men hun har anbragt sin dyd
 trygt i en tråd:
 To pilsnere i en snor

efter en båd.

Soldagen går med sit slid.
 Pilsnernes skift
 deler den ind i en sval
 passende drift.
 Hunnen er stadig intakt
 hanøllen kåd:
 To pilsnere i en snor
 efter en båd.

Fyrskibet blinker diskret
 fra Falsterbo.
 Morild og måne og mulm
 omgir de to.
 Stjernerne skrider. Laurentius
 brister i gråd:
 To pilsnere. . . i en snor. . .
 efter en. . . båd.

15 Sorten Rudolf

Robert Norrby | Børge Müller

Om Sorte Rudolf kan danse?
 Ja, det kan I tro, at han kan!
 Det lærte han hurtigt af Lola,
 så snart han var kommet i land.
 Hun lærte ham tangoens fejltrin,
 og han var en lærenem mand.
 Om Sorte Rudolf kan danse?
 Ja, det kan I tro, at han kan!

Om Sorte Rudolf kan kysse?
 Ja, det kan I tro, at han kan!
 Det lærte han hurtigt af Gretchen,
 så snart han var kommet i land.
 Der faldt et par stjerner fra himlen,
 dengang hun fik lært ham hvordan.
 Om Sorte Rudolf kan kysse?
 Ja, det kan I tro, at han kan!

Om Sorte Rudolf kan elske?
 Ja, det kan I tro, at han kan!
 Han elsker den første, han møder,
 så snart han er kommet i land.
 På kærtegn og favntag med mere
 har Rudolf i høj grad forstand!
 Om Sorte Rudolf kan elske?
 Ja, det kan I tro, at han kan!

Om Sorte Rudolf kan glemme?
 Ja, det kan I tro, at han kan!
 Han glemmer hver eneste pige,
 så snart han er kommet fra land.
 Så synger han selv, så det gjalder
 ud over det blinkende vand.
 Om Sorte Rudolf kan elske?
 Ja, det kan I tro, at han kan!

15 Solskin ombord

Der var'n gang en sømand,
 som skulle til søs,
 så traf han en pige og gav hend' et
 kursus i søkort fra Dragør til Hveen.
 Hun havde, det sa' han, de yndigste
 øjne, no'en 'pige hav d' haft i en havn;
 han sa': Nu ta'r jeg dig, min skat, i min
 båd, og så sejler vi ud på en tørn,
 vi gifter os straks og får masser af
*Solskin ombord -
 måneskin om natten!*

Flettede fingre i stjernedrys!

*Sømænd de holder af
 solskin ombord!*

Men pi'en sa' til sømand'n:
 Hvor er du naiv,
 jeg stoler slet ikke på dig og dit løfte.
 Så kaldte hun fluks på sin far.
 Og far'en kom far'nde og sa': Hva' be-
 driver min datter og sømanden her?
 Hun er da for pokker vel ikke en
 pige, der gifter sig ud'n at få lov,
 fordi så'n en sømand vil ha' sig lidt
 Solskin ombord o. s. v.

Men sømanden holdt li' så stædigt på sit,
 han ville sgu giftes i kjole og
 laksko og høj hat og myrter og vest.
 Han lejed' det hele og red på en 6
 veksler, for bryllup er dyrt for en mand
 så sprang han med bankende hjerte i
 stadsen, og vejret var li' som bestilt.
 Sagnet fortæller, at nu er de
 Solskin ombord o. s. v.

16 What shall we do with the drunken sailor

Traditional

Verse

Dm **C**

Oh, what shall we do with the drunk - en sail - or? What shall we do with the

C **Dm** **C** **Dm**

drunk - en sail - or? What shall we do with the drunk - en sail - or, Ear - lye in the morn - ing?

Chorus

Dm **C**

Way, hey, and up she ris - es, Way, hey, and up she ris - es,

Dm **C** **Dm**

Way, hey, and up she ris - es, Ear - lye in the morn - ing.

What shall we do with the drunken sailor
 what shall we do with the drunken sailor
 what shall we do with the drunken sailor
 early in the morning

chorus:

why hey and up she rises
 why hey and up she rises
 why hey and up she rises
 early in the morning

put him in the scuppers with a hose-pipe on him

put him in the longboat until he's sober

Pull out the plug and wet him all over

tie him by the legs in a running bowline

17 Når vinden er os føjelig

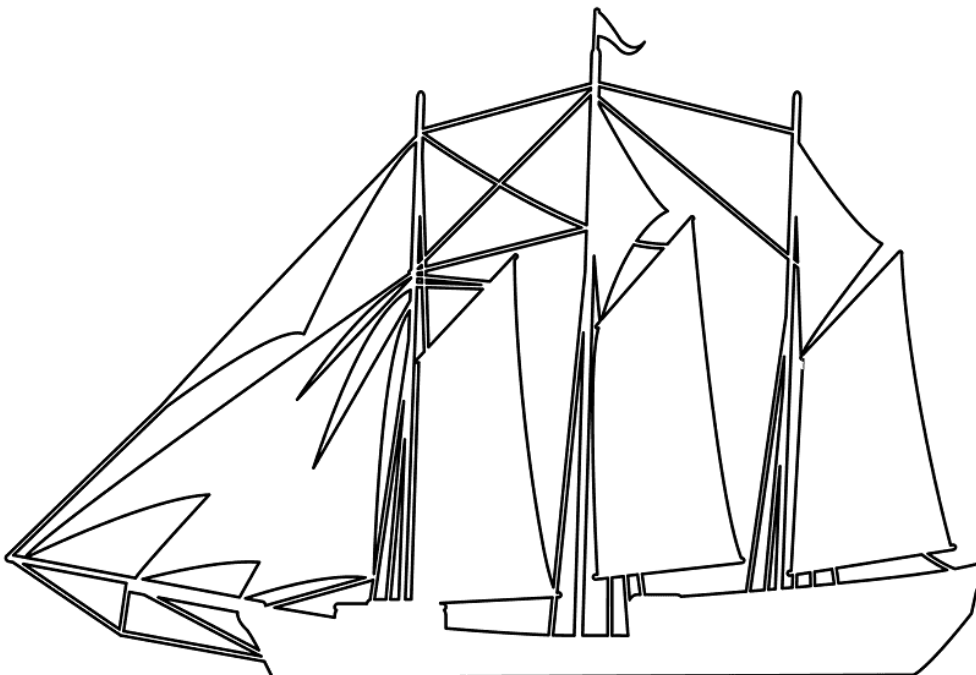
Når vinden er os føjelig... efter "Baldrian"
Sønderhoning

Når vinden er os føjelig så må man være glad;
så frydes og så glædes man, alt på det salte vand.
|: Så lænser vi Kanalen ind alt for en føj'lig' vind.
Ja, London er en herlig stad - der glæder en sømand sig ! :|

Vor styrmand rundt på halvdæk går med flaske og med glas;
den første skål den giver han alt for en god passat,
|: den anden skål den giver han - alt for en god sømand,
som sejler jorden rundt omkring - alt på sø og salten vand. :|

Mens vore pi'er forlyster sig, alt ud i Rosenlund,
for storm og uvejr ængstes vi og har en møjsom stund.
|: Så tar vi glas'ne i vor hånd og tømmer dem til bunds:
Hurra for Californien - vi sejler jorden rundt ! :|

Den mand er mest berømmelig, som skibets køl har lagt.
De spir de kom fra Frankerig, alt med den første spant.
|: På dem vi rejste mast og rær, på dem vi sejl'ne bandt
på barkskibet "Elisabeth", som kom fra Simrishamn. :|

18 Wellerman

There was a ship that put to sea, The name of the ship was the Bil-ly of Tea. The
 wind blew up, her bow dipped down, O blow, my bul - ly boys, blow.
 Soon may the Well - er - man come, And bring us sug - ar, tea and rum.
 One day, when the tongu-in' is done, We'll take our leave and go.

There was a ship that put to sea,
 The name of the ship was the Billy of Tea
 The winds blew up, her bow dipped down,
 O blow, my bully boys, blow.

*Soon may the Wellerman come
 And bring us sugar and tea and rum.
 One day, when the tonguin' is done,
 We'll take our leave and go.*

1. She had not been two weeks from shore
 When down on her a right whale bore.
 The captain called all hands and swore
 He'd take that whale in tow.

2. Before the boat had hit the water
 The whale's tail came up and caught her.
 All hands to the side, harpooned and fought her
 When she dived down below.

3. No line was cut, no whale was freed;
 The Captain's mind was not of greed,
 But he belonged to the whaleman's creed;
 She took the ship in tow.

4. For forty days, or even more,
The line went slack, then tight once more.
All boats were lost (there were only four)
But still the whale did go.

5. As far as I've heard, the fight's still on;
The line's not cut and the whale's not gone.
The Wellerman makes his regular call
To encourage the Captain, crew, and all.

Lidt baggrund

Sangen handler om hvalfangerne, der lever et hårdt liv ombord på skibet Billy o' Tea. Her venter de på friske forsyninger fra Weller-brødrene, som i virkelighedens 1800-tal fragtede sukker, te og rom til hvalfangstbåde.

Men kaptajnen ombord på hvalfangstskibet Billy o' Tea, er opsat på at fange en rethval, som mandskabet er i løbende kamp med hele vejen igennem sangen.

Flere andre hvalfangstbåde bukker under i kampen mod hvalen, men kaptajnen fortsætter.

I sidste vers lyder det, at Billy o' Tea stadig er ude på havet i kamp mod rethvalen, mens 'Wellerman' løbende ringer for at muntre mandskabet op.

19 Blow the Man down

Come, all you young fellows who follow the sea, To me
way! Hey! Blow the man down. Now pray, pay attention and
listen to me, Give me some time to blow the man down.

bethsnotes.com

Come all ya young fellers that follow the sea,
With a yo ho! Blow the man down,
Now just pay attention and listen to me,
Give me some time to blow the man down.

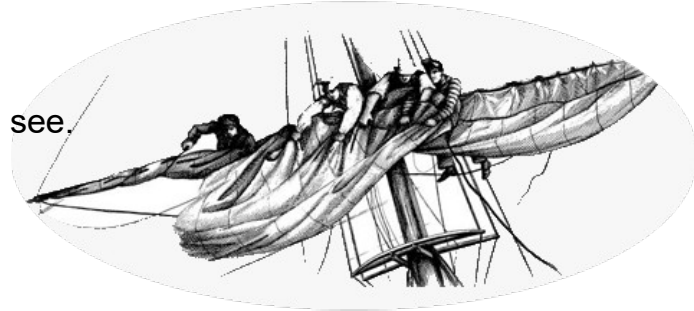
Aboard the Black Baller* I first served my time,.....
But on the Black Baller I wasted my time,

We'd tinkers and tailors and sailors and all
That sailed for good seaman aboard the Black Ball.

'Tis larboard and starboard, on the deck you will crawl,
For Kicking Jack Williams commands the Black Ball.

Now when the Black Baller's preparin' for sea
You'd bust your sides laughin' at the sights that you see.

But when the Black Baller is clear of the land,
Old Kicking Jack Williams gives ev'ry command

Hvad er sømandsviser eller såkaldte shantyer?

Det er i virkeligheden arbejdssange, der blev brugt til at dirigere arbejdsrytmen i forbindelse med ophaling af ankre, sætning af sejl og arbejde ved pumperne i gamle dage.

Det centrale er rytmen, hvor det handler om enten at koordinere mandskabet indsats.

- Man havde ofte internationale besætninger ombord, som ikke nødvendigvis kunne samme sprog, men de kendte det internationale kulturgods, som sømandsshantyer var en del af. Så hvis folk ikke kendte ordene, så kendte de i hvert fald rytmen, og hvad de skulle hvornår, forklarer Morten Hahn-Pedersen, der er historiker og tidligere museumsdirektør Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg.

Der er forskellige sange, alt efter hvad man skulle ombord på skibet.

'The Drunken Sailor', der oprindeligt hed "Early in the morning" er en "Stamp'n go"-shanty, som blev brugt ved ophaling af svære råsejl og gaffelsejl.

'Rolling home', som er en langsommere shanty, sang man, når man skulle hive ankerne op.

Shantyerne kan dateres helt tilbage til middelalderen, hvor man begyndte at sejle i store skibe med sejl. - Men shantyerne havde deres storhedstid i 1700-1800-tallet, hvor store handelsskibe sejlede med sukker, te, rom og slaver. Da dampskibets blev opfundet, brugte man viserne mindre og mindre, fordi der ikke længere var de samme arbejdsgange, siger han.